

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 28 เอมีจิงจบ พหุภาษา ป.3 แล้วจ้า 3. ปีผ่านไปช่างไวเหมือนโกหก

โพสต์เมื่อ มี.ค. 09, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

เมื่อวานวันศุกร์ที่ 8 มีนาคม 2556 นับว่าเป็นวันที่มันมากของทั้งคุณแม่และคุณลูก เพราะเป็นวันสุดท้ายของการเรียนชั้นป.3 ของเอมีจิง ช่วงสอบที่ต้องอาศัยความอดทนและทรหดของทั้งบรรดาคุณแม่และคุณลูกหลายๆคน (บนเจ็บบอก ไม่สบายกันหลายคน) เมื่อเหล่าบรรดาคุณแม่พร้อมใจกันมารับลูกๆช่วงเย็น. ในกลุ่มของคุณแม่นั้น การตั้งวงเมาท์กันนั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างคลาไคลมาก เพราะไม่ได้คุยเรื่องคะแนนสอบหรือการเรียนอะไรเลย. เมาท์กันแต่เรื่องเพอร์รี่ ตอนนี้ต้องยอมรับว่ากระแสแรงจริงๆ (แต่บ้านนี้ก็ไม่นิยมซื้อให้ลูกเล่นเหมือนกัน. แต่ถ้ามีใครให้ก็ไม่ปฏิเสธอะ รอยุ่) ตอนนี้เด็กๆกลายเป็นเพอร์รี่กันไปหมดแล้วละ คุณต๋นตาต๋นใจเวลาได้เห็นของจริงที่เพื่อนเอามาให้ดูที่โรงเรียน นี่ถ้าตั้งโปรแกรมให้เพอร์รี่สอนหรือให้ความรู้เด็กๆได้ก็คงจะดีไม่น้อย. เด็กๆอาจจะได้ประโยชน์มากกว่านี้. นังคุยเรื่องเพอร์รี่พร้อมมุขตลกที่เหล่าบรรดาคุณแม่ต่างพกติดตัวกันมาเพียบ (เหมือนรอเตรียมพร้อมจะมาปล่อยมุขกันวันนี้). นังขำนังเมาท์จากบ้ายสามโมงไปจนถึงหกโมงครึ่ง ถึงได้เวลาสลายตัวกลับเป็นโต๊ะสุดท้ายของโรงเรียน ช่วงค่ำโพล์เพลับรรยายภาคเหมือนตอนตี5.ช่วงเช้าเลย

ได้กลับมาทบทวนว่าตลอดระยะเวลาที่เอมีจิงใช้ชีวิตการเรียนในรั้วสาธิตเกษตร พหุภาษา มาครบ 3 ปีแล้ว มีเรื่องราวต่างๆเกิดขึ้นมากมายเหลือเกิน ภาพแต่ละภาพในช่วงชีวิตลูกมันละเอียดละออเหมือนหนังสือเล่มใหญ่ที่ค่อยๆสร้างและผูกพันตัวละครในชีวิตไว้มากมาย ได้พบเจอมิตรภาพดีๆ ได้รู้จักอาจารย์ที่เป็นต้นแบบในแต่ละวิชา และมีความเป็นอาจารย์อยู่อย่างเต็มเปี่ยม. ความทรงจำที่ดีๆ สนุกๆ ตื่นเต้น ทำหาย ทั้งสุขทั้งเศร้าทั้งสมหวังทั้งไม่สมหวัง ล้วนแต่ทำให้เอมีจิงเติบโตอย่างเข้มแข็ง(แม้ว่าจะผ่านมามากพร้อมกับน้ำตาที่เสียใจในบางเรื่องบางครั้งก็ทำตามตามประสาความทุกข์ของเด็กๆที่ต้องผ่านแต่ละบททดสอบในชีวิตไปได้) แต่คุณแม่ก็ยังเชื่อว่าลูกมีความสุขกับการเรียนและพร้อมที่จะก้าวต่อไปในช่วงชั้นที่2 ของการเรียนป.4-6 สำหรับที่นี่ มีหลายอย่างที่ลูกใจและไม่ลูกใจ แต่ในความไม่ลูกใจนั้น มองว่าต้องอาศัยการรอคอยการเปลี่ยนแปลงที่จะค่อยๆเกิดขึ้น ที่นี่เป็นพหุภาษากี่จริง แต่ในด้านของการเรียนการสอนทางภาษาอังกฤษยังถือว่าอ่อนมากถ้าเทียบกับในเครือของคาทอลิกอย่างเห็นได้ชัด. โอกาสที่จะได้ใช้หรือฝึกพูดภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียนแทบจะไม่มีเลย หรือแม้แต่ในชั่วโมงเรียนก็แทบจะไม่ค่อยได้พูดเพราะลูกบอกว่าอยากคุยอยากตอบคำถามกับteacher. แต่teacher. ไม่เรียกให้ตอบสักที. เด็กๆแย่งกันยกมืออยากตอบ ส่วนประโยคไหนที่ฟังไม่รู้เรื่องแปลไม่ออกก็มีเพื่อนๆที่เป็นลูกครึ่งแปลให้ฟังกันในห้อง. จากการประเมินแล้วสมัยที่เอมีอยู่อนุบาลแล้วเรียนแบบep. มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษบ่อยมาก แต่พอโตขึ้นกลับไม่ได้ใช้และดูห่างไกลเหลือเกิน. เพราะภาษาอังกฤษไม่มีการบ้าน ไม่มีกิจกรรมที่ต้องฝึกหรือสร้างโอกาสให้เด็กได้กลับมาทบทวน อีกทั้งการบ้านและการสอบในวิชาอื่นๆ ต่างก็รุมเราให้ต้องกระตือรือร้นในเรื่องอื่นอยู่ในทุกวัน. การให้น้ำหนักความสำคัญเกี่ยวกับภาษาอังกฤษก็ดูจะไม่ค่อยมีเท่าที่ได้สังเกตดู นับว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไขเพราะในปัจจุบันการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศนับว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก. มีผู้ปกครองบางท่านบอกว่าที่นี่ตีหมด วิชาการแข็ง แต่ลูกพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ทั้งๆที่เคยพูดได้ เลยต้องพิจารณาย้ายโรงเรียน. ซึ่งสำหรับผค.บางท่าน คุณแม่ก็เห็นด้วยถ้าจะย้ายเพราะภาษาอังกฤษจะพัฒนาช้าไม่รู้โรงเรียนแนวคาทอลิกซึ่งเน้นด้านภาษาอยู่แล้ว เพราะตัวคุณแม่เองก็คิดเช่นนั้น. แต่เมื่อมาพิจารณาดูทางฝ่ายคาทอลิกที่เน้นภาษาเหลือเกินก็ต้องไปเสริมวิชาอื่นๆ เรียนพิเศษเพิ่มเติมอีกเยอะเลยเช่นกัน คิดแล้วไม่ว่าจะเรียนที่ไหนก็คงจะไม่สามารถให้พร้อมได้ไปทุกอย่างได้จึงต้องเลือกพิจารณาเอาเองตามที่เหมาะสม และเข้ากับชีวิตครอบครัวของตัวเองมากที่สุด. ทำตามแผนและเป้าหมายที่คิดไว้ก็น่าจะดีที่สุด

กับอีกกระแสของการย้ายออกจากโรงเรียนนี้ (อาจจะมียุคปีย่อแล้วที่ลาออกด้วยสาเหตุนี้)ซึ่งผค.ต้องใช้เวลาพิจารณาในการไตร่ตรองความสมเหตุสมผลให้ดีๆ นั่นก็คืออาจจะมียุค.บางท่านอาจจะไม่มีความสุขกับตัวเลขเกรดคะแนนเวลาประเมินออกมาปลายปีว่า ทำไม่ถึงไม่ได้ตามที่คาดหวังซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้ปกครองทุกท่านที่สนใจเรื่องการเรียนรู้ของลูกๆ. ผค.บางท่านบอกว่าเวลาสอบได้คะแนนดีมาก แต่ทำไมเวลาประเมินออกมาแล้วไม่ได้เกรด4 ความไม่เข้าใจ. ไม่พอใจ และไม่สะดวกใจที่จะปล่อยให้เกรดของลูกในสมุดพกไม่สวยงามเกินยอมรับได้จึงขอลอนตัวจากไปทีอื่น. สำหรับเรื่องการประเมินเกรด หากว่า ผค.จะย้อนนึกกลับไปเมื่อวันที่เราได้พบกับอาจารย์ประจำชั้นในวันศิษย์-ลูกได้. เราก็จะพบว่าเกรดที่กลั่นกรองออกมานั้นไม่ได้มาอย่างง่าย ๆ ทั้งต้องความประพุดติ

ตั้งใจเรียนส่งงานครบทันตามกำหนด มีความรู้ความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักการแก้ไขปัญหา ความรับผิดชอบต่องานทั้งกลุ่มทั้งเดี่ยว การช่วยเหลือกันความร่วมมือความใส่ใจ. ลายมือ การกล้าแสดงออก การพูดคุยแสดงความคิดเห็น ความสามารถส่วนตัวและการเข้าใจในบทเรียน. การตอบคำถาม ความสนใจในชั่วโมงเรียน. การตรงต่อเวลา บุคลิกลักษณะที่เหมาะสม และอื่นๆอีก ร้อยแปดพันประการที่เอามาคำนวณออกมาเป็นเกรดให้เรา เหล่าคุณพ่อคุณแม่ได้มองเห็นและวิเคราะห์มองลูกตัวเองได้ว่าเป็นบุคคลแบบใด. เพราะฉะนั้นแค่ผลคะแนนสอบอย่างเดียวไม่ได้เป็นตัวการันตีว่าลูกเราเก่งและเลิศ เพราะถ้าจะดูหลักการของโรงเรียนนี้คือ การสร้างคนให้เป็นคน. ตามคำขวัญของโรงเรียน(รอบรู้, สุจริต, จิตมั่นคง ดำรงคุณธรรม)และทั้งปรัชญากับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนก็เน้นย้ำเรื่องของการพัฒนาความเป็นคน. เพราะถ้าถามจริงๆเรื่องของความเบ้ในระเบียบ วินัย มารยาท ในเรื่องการมาโรงเรียนเช่น ขาด ลา มา สาย การแต่งกายของนักเรียน คุณแม่ว่าค่อนข้างจะหย่อนยานและอะลุ่มอล่วยมาก ไม่เหมือนที่สาธิตจุฬา มศว. หรือที่อื่นๆ เพราะความที่โรงเรียนนี้กว้างมากๆ อยู่ไกลมาก. การเดินทางมีหลายรูปแบบอย่างเช่น ผปค. ขับรถมาส่งเอง บางคนมากับรถตู้รับจ้าง มากับรถมตรจากที่บางเขน. ทำให้มีโอกาสมาสายได้.(เพราะที่นี่รถเข้าออกช่วงเช้าเยอะมากๆ ถ้ามาช้า หลัง7.00น.)เวลาของการมาถึงโรงเรียนจึงเป็นเครื่องวัดอย่างหนึ่งว่าเด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนหรือไม่ เพราะถ้าหากว่าเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบก็จะอยากมาเร็วๆไม่อยากมาสาย. ผปค.ก็ต้องให้ความร่วมมือรับพาเด็กเข้าชั้นก่อน7.30 น. ลูกๆจะได้มีเวลาทำกิจวัตรตอนเช้า เช็ดโต๊ะ จัดการบ้านทันส่งอาจารย์ตอนเที่ยง. หรือเด็กบางคนที่มาถึงโรงเรียนช้าแต่ไม่อยากสายก็จะกระวีกระวาดรีบไปให้ถึงห้องเรียนให้เร็วที่สุดแต่ในทางกลับกัน เด็กที่ไม่มีความรับผิดชอบก็จะมาสายโดยไม่สนใจใคร. ถึงแม้กับรถตู้หรือรถมตรมาทันเคารพธงชาติแต่ก็เดินเรื่อยๆเอื่อยๆเดินคุยกันไปเหมือนไม่ใส่ใจอะไร ใครจะรีบจะเร่งหรือตัวเองก็รู้อยู่ว่ามาสายมาช้าแต่ก็ยังเฉยๆ. อันนี้แค่ยกตัวอย่างเพียงแค่เรื่องการมาโรงเรียนให้ทันเวลาเท่านั้นแค่เรื่องเดียว. เห็นอย่างนี้แล้วถ้าคุณแม่เป็นอาจารย์ก็ไม่ว่าจะให้เกรดตามคะแนนสอบอย่างเดียวจะเหมาะสมหรือเปล่านั้น เพราะเด็กอีกคนพร้อมเรียนน่ารัก รู้จักปฏิบัติเข้ากับกติกาสังคมถึงจะสอบไม่ได้คะแนนเต็มแต่ไม่ต่ำ. กับอีกคนสอบได้คะแนนดีมากแต่อย่างอื่นสร้างความปวดหัวและบั่นป่วนเหลือเกิน ลองคิดพิจารณาดูเอาเองเถอะคะว่าอะไรสมควรที่จะให้หรือไม่ให้เกรดตามคะแนนสอบอย่างเดียว คุณแม่มองว่าเด็กที่นี่. ไม่ว่าจะระดับชั้นประถมต้น. ประถมปลาย. มัธยมต้น. หรือมัธยมปลาย. มีทั้งเด็กที่เรียบร้อย และพร้อมที่จะไม่เรียบร้อยอยู่ประมาณ70/30 ทำให้ถึงคิดเช่นนั้น เพราะเท่าที่สังเกตดู แต่ละครอบครัวมีวิธีการเลี้ยงดูลูกที่หลากหลายมาก เด็กบางคนอยู่กับครอบครัวที่ตติดินอันนี้ยังเรียบร้อยน่ารัก บางคนหุริหุสพร้อมจ่ายก็มีฟุ้งฟ้อได้. บางคนส่งลูกมาอยู่หอพักข้างนอกตามลำพังไม่ได้มาดูแล.หรือซื้อบ้านให้อยู่แต่ไม่มีเวลามาดูแล. บางคนมีแต่คนรับใช้มาคอยดูแล และอื่นๆอีกสารพัด. หากว่าเด็กๆในระดับประถมต้นได้ถูกขัดเกลามาอย่างดีให้รู้จักความมีระเบียบวินัย รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ รู้ว่าอะไรดีหรือไม่ดี และคิดเป็น เด็กๆเหล่านี้ เมื่อโตขึ้นเป็นที่มีธัยมก็จะเป็นที่ตัวอย่างที่ดีๆ แต่สำหรับเด็กที่ขนาดเป็นเด็กประถมตอนนี้แต่ความประพฤติและบุคลิกลักษณะยังอยู่ขั้นรับไม่ไหว ไม่อยากจะคิดเลยว่าถ้ายังโตขึ้นภายหน้าจะเป็นเด็กมีธัยมแบบใด

ทุกโรงเรียนมีทั้งข้อดีและข้อเสียคะ. สำหรับคุณผปค.ที่ดูแล้วลูกอย่างใกล้ชิดรับรองว่าลูกของท่านจะเติบโตพร้อมความเก่งกล้าทั้งทางวิชาการและสังคม. แต่หากท่านไม่พร้อมที่จะดูแลแบบใกล้ชิดคุณแม่ก็มองว่ามีโอกาสที่จะเป็นเด็กอีก30%.

ที่เหล่าอาจารย์จะต้องคอยมาตามดูแลเพิ่มซึ่งหากว่าผลลัพธ์มันอาจจะออกมาไม่ค่อยดีนักแต่อย่าลืมว่า คุณผปค.เป็นคนกำหนดและสร้างมันขึ้นมาเอง ก็ต้องยอมรับตามนั้นกันไป

การย้ายออกของเพื่อนๆร่วมระดับชั้นป.3ของเอมีจิง. อาจจะไม่ได้อ่านจำนวนมากมายจนน่าตกใจ และดิฉันก็เคารพในการตัดสินใจที่ท่านผปค.ได้คิดไว้แล้ว.

เพราะทุกอย่างต้องมีทางเดินของมัน ไปตามความฝันแล้วทำมันให้เต็มที่คะ โชคดีทุกๆเลยนะคะ(ปล. เอมีจิงกลับมาเล่าให้ฟังว่ามีเพื่อนบางคนลาออกไปนานแล้ว แต่เมื่อวานมีปาร์ตี้บิตทอมก็ยังยืมเพื่อนที่ลาออกมาร่วมปาร์ตี้เลย สงสัยว่าจะคิดถึงเพื่อนๆที่นี้อยู่ใช่ไหมละจ๊ะ)

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา